

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Tractatus theol. de actibus humanis - Cod. Ettenheim-Münster 302

[S.l.], 1697

Quaestio 7tima

[urn:nbn:de:bsz:31-131009](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-131009)

Notandum, mo in quibusda concupiscentiis, quae totaliter p[er]nal ob[er]v[er]unt.
 Ad hoc contingere potest, et hoc non nisi volitum p[er]icit, neq[ue] in volitum est,
 tametsi p[er]it esse p[er]icit dicitur spontaneus; hinc non dicitur exhibitus more, catemuz
 de h[er]e instar bruti, in quo t[er]cher spontaneus, in volitum p[er]icit in h[er]e
 bonum. De quibusda concupiscentiis, quae reliquit in h[er]e p[er]it tam rationis
 & arbitrii usum, qui sufficit ad bene, & male morte grandum.

Notandum est concupiscentiam h[er]e in p[er]e sumi
 aliquo appetitu volitis, & p[er]mittit actu appetitus sensitivi p[er]fectivo
 ob[er]e delectabilis, aut et p[er] actu abominativo ob[er]e mali, sive adversi:
 nam t[er] delectabilis h[er]e p[er]cipue loquantur de actu concupiscentis utilis, & et
 hoc loco concupiscentiam ad affectus appetitus irascibilis extendi debet, reita notat
 Vag. d[ic]t[ur] 8, num. 1. q[ue]stio[n]e aut eadem in morem cord, q[ue]d p[er]it a
 indubitabile, & cord quo p[er]it ex affu v[er]it ubi q[ue]d.

Notandum est duplex esse concupiscentiam, quae incurrere
 potest ad alium volitis: v[er]it ubi Amans, & Amata. Amans, quo
 volitas directe movetur & excitatur ad amandum in se ipsa aliquem actum,
 V. g. ian, delectationem aut finem affectus. Amata, quae in iudicium
 volitum, nec cum antecedit, & q[ue]d h[er]e supra volitas excitat p[er] appetitum
 sensitivo, & q[ue]d volitas in h[er]e aliq[ue]d amant, hinc ea q[ue]d p[er]it h[er]e
 movetur appetitus sensitivi. H[er]e de concupiscentia consequente
 p[er] de antecedente sermo.

Conclusio prima. concupiscentia auctens eandem effectum voluntatis
simpliciter. S. Tho. in qua & ad Phil. & S. Tho. contra Jacobum primo.

Unus quippe habitus à concupiscentia sua abstractus & intellectus, deinde concu-
piscencia cum concupiscentia parit voluntatem. ubi unus S. Jacobus in dicit
à concupiscentia generari seu causari voluntatem, scilicet, eam ut caute
proprium voluntarie. S. Tho. in qua & ad Phil. & S. Tho. contra Jacobum primo.

Conclusio secunda. concupiscentia in hoc sibi comparata, quia in se
habet, in seipso minuit voluntatem. S. Thom. hic ad 3. Vass. dist. 28.
c. 2. Curiel hic dub. j. S. 3. concl. 2. contra quosdam Thomistas.
Volent. hic p. 3. & Bee. tract. j. c. 2. p. 10. m. 26.
S. Tho. in factis voluntatis ex concupiscentia sua parat habitum. jmo

ferro, animi, quo fit habitus. Et hoc iudicium, ex quo
radice p. dicitur. Et hoc iudicium, qua voluntatis de liber.

Quomodo ergo concupiscentia semper augeat habitum, id est impedit voluntatis, ita ut
voluntas intentius & ardentius appetat, ex concupiscentia, alibi non augeat,
Sed minuit reliquas duas, id est iudicium & libertatem, sive voluntatem moralem
& S. Tho. facit concupiscentia auctem intentionem & effectum, interim
in facit eandem minus voluntatem & libertatem. S. Tho. contra
minuitur: quia si concupiscentia minuitur in facit orbitate, quod illa
sibi habitus, & in clinatur ad unam partem oppositorum magis, quod
ad alteram: aliquid uti minuitur in facit, ibi minuitur et libertatem
respectu oppositorum. — Minus iudicium, quod voluntatis radice,
hoc experimur: quia concupiscentia obscurat lumen prudentie, & iudicium
servitatem, in facit per se rare potest, & ex parte in comoda, quod
S. Tho. plurimum valent ad ducendum eandem voluntatem à prosecutione eius

ad qd concupiscentia regit.

Conclusio **Secunda** est, hęc concupiscentia nullo modo
est involuntaria, nisi dicitur qd. ratio est, ad involuntarium dicitur quod respicitur
ut, qd opatur, opatur cum molestia, aut tristitia, veniente circa objectum
alium, quem vultus impel, ut videmus de effectu cadendo ex metu v.g. in
projectione mercurii: alio qd quod fit ex concupiscentia ordinarie &
est in fine cum tristitia simul aut molestia: concupiscentia n. vergetur
in bonum delectabile.

Conclusio **Tercia**. contingit qd qd est rarij, ut non
concupiscentia est ad involuntarium dicitur qd. Ita patet, consentit furiis
huius dubio est, para. 2, concl. j. Cajet. de. Hieron. ab
Angelo complu. & alij resolutiones. ratio conclusio est: quia
qd qd experimur, ex concupiscentia in minus, qm ex metu operi nos
cum dolore aliquo, aut dispendio de illo ipso opere, qd ex concupiscentia
huius modum assumimus ad finem ex eadem concupiscentia per intentionem
sequendum. V.g. cum qd invidiam passionem avaritia dicitur
honore parentum, vel cum qd avarus & ambiciosus se est, quem efficitur
regit ambitio ad faciendos magnos sumptus, quos interim illigenter facit,
& cum tristitia ob rem la mortem passionem avaritia, cui penitentiam
proprio dispendio. In his & similib. exemplis in minus habetur
se efficitur solitis effectus & concupiscentia eadem, & de eodem sumptu
sive invidia dispendio, qd haec non est involuntaria, quia participans
de involuntario dicitur qd. Quid si qd.

diak

